

PINCZÉREK KÖZLÖNYE.

SZAK-KÖZLÖNY.

Megjelenik minden héten, szombaton.

Előfizetési díjak:		Felelős szerkesztő:	Szerkesztési iroda és kiadóhivatal:
Egész évre 6 frt — kr.	Évnyegyedre . . . 1.50	CZEGLÉDY GYULA.	Sas-uteza 3. sz., hová az előfizetési díjak s
Fél évre . 3 » — »	Egyes száma . . . 10	Munkatárs: VERCHOVINA LAJOS.	más közlemények küldendőik.

A pinczér társadalmi helyzete.

I:

E tétel megvitatása, kedves pályatársak. épen időszertű.

Mert so'án, kik a pinczerek életét figyelemmel kísérik, csak felületesen szemlélik a dolgokat s csupán egyesek sorsáról vagy életük lefolyásáról alkotnak maguknak képzeleti egyént, akit aztán az egész pinczérkar megítélésére mintául és anyagul vesznek.

Azt szokták mondani, nem jó közlegény az, ki tábornok lenni nem szeretne. És ezt helyesen mondták.

Ugyan vallják meg igazán, kedves kartársaim: melyik az, aki néha-napján dúsan jövedelmező, önálló üzletről ze álmodozna?

De hát fontolóra vette-e a társadalom és minden higgadt ítélő ember, hogy isteni erőnyekkel tulságos módon megáldott pinczér teheti azt meg mostanában csak, vagy olyan, aki épenséggel burokban született.

Ne értessünk félre!

Ha Isten minden kartársunknak adna oly erőt, hogy reszketve venne ki egy krajezárt zsebéből még a koldusnak is, ha betevő falatját, ruháját is nélkülözni tudná, melyre pedig a társadalomban igen nagy szüksége van, no, ily utakon csak tudna idővel mégis pár forintot egymás hegyébe rakni s valami kis üzlethez is foghatni.

De hát lássuk csak kedves barátaim, hány akadály van itt?

Először is a társadalom, illetőleg a vendégek megkívánják, hogy a pinczér folyton ünnepiesen, diszesen, izlésesen járjon, mert hiába, akkor a finnyás vendégnek mindjárt jobbízű bor a sör, meg az étel. Sőt a szivarja is másképp fog füstölni, mihelyt a pinczér nem egyszerűen és tisztán, de „glanzosan“ jelen meg előtte.

Hát ez ellen nem is tiltakozhatunk.

De ki tagadhatja aztán, hogy az a visélet nem kerül sokba?

Másik akadály, hogy bármily hü, odaadó, tiszta jel-

lemű és becsületes legyen, már ősi rossz szokás s egy kis elfogultságra is mutat talán, hogy főnöke felmond neki. Akárhány esetet tudunk erre. És a különben becsületes főnök e tettét csupán azzal indokolja, hogy: próbáljunk cserét, barátom mind a ketten, hát ha Önnek is, nekem is hasznomra lesz.“

Nem mondjuk, hogy sürjen, de ilyesmik is megtörténhetnek. Már most az a szorgalmas, és hivatásának élt tisztességes pinczér nincs-e ily esetek által arra kényszerítve, hogy keservesen összekuporgatott keresményéhez nyuljon mindaddig, míg ismét helyet kap.

E körülményt még mostanában nem enyhíti azon intézkedés sem, melyet pinczér-egyleteinknek előbb-utóbb teljesítenie kell, hogy az állás nélküli pinczereknek mérsekelt díj mellett való ellátásáról gondoskodják.

És miután az ily állapot sokáig tarthat, nagyon természetes, hogy a kereset jórésze is felmegy s a legjobb akarattal megáldott, törekvő és szorgalmas pinczér is igen akadályozva van jövő céljának elérésében.

Van még egy akadály, melyet nem szívesen említünk fel. De hát szabad nekünk seperni a magunk küszöbe előtt. És ez a harmadik akadály nemcsak a pinczérrel, de bizony minden emberrel vele születik.

Azt szokták mondani, hogy „munka után édes a nyugalom.“ Más szóval fárasztó munkák után minden ember óhajt egy kis szórakozást keresni, hol a sok gondot, bajt elfeledje és pár órára lelkét és testét feifriszítse.

De hát kérem szeretettel, bátor vagyok kérdeni: mikor teheti ezt a pinczér?

Míg mások lelköknek vallásos vigaszt keresnek a templomban, neki ott kell készen állania üzletében; míg mások kisétálnak a szabadba, ő parancsra készen áll az étteremben, vagy a kávéházban; mikor más a legalkalmasabb időben mulat magában, vagy családjával, ő lőt, fut, ezer parancsot teljesít s csuda, hogy néha a türelmetlen vendégek darabokra nem szakgatják öltönyét.

És miután a pinczér is csak gyarló ember, ki aszkéta életet nem folytathat; csak záróra után engedhet meg magának egy kis szórakozást.

Czeglédy Gyula
Felelős Szerkesztő

De ilyenkor már bágyadt a test is, a lélek is . . .

Ki tehet róla, hogy a pinczérnek még szórakoznia sem lehet? Ki tagadja el, hogy ennél önfeláldozóbb pályára, melyen örökösen erős testtel és éber lélekkel kell nappal munkálnia, éjjel virrasztania, mondjuk, ki tagadja el, hogy ennél nincs önfeláldozóbb pályára?

De az erős lélek a sors csapásaival szembe száll s megküzdve a körülményekkel egy jobb jövőt remél.

Kik tehetik ezt és miként?

Erről jövő számunkban!

A szerk.

LEVELEZÉS.

S e l m e c z b á n y a, 1887. ápr. 25.

T. Szerkesztő Ur!

Meglepett, hogy a „M. P. lapja“ annyi ideig szünetelt. Mi lehetett az oka? kérdém magamban. Tán pártolás hiány. Ezt nem hihetem. Később megtudtam, hogy volt szerkesztőjénél meg volt ugyan a jó akarat, de ő a lapban kifejtett terveken kívül még egy célt tekintett, hogy t. i. abból valami tetemes haszna is legyen.

Igy van-e?*)

Mert csak ennek tulajdoníthatjuk, hogy vállalatát az év második negyedében ott hagyta.

Amint magán uton értesültem, Uraságtok teljes biztosítékot tettek le arra nézve, hogy senkinek e lapért küldött pénze oda nem vész.

Azt hisszük azonban, hogy azoknak, kik M. urnak egy félvre előfizettek, a fölös pénz visszaküldetik, vagy ez kárpótolatik.**)

*) Körülbelül.

**) Hogy magunkat tájékozhassuk, kérjük, írják meg, kik azon kartársaink, kik M. urnak félvre fizettek elő? Szerk.

„PINCZÉREK KÖZLÖNYE“ tárczája.

Egy kaczer nő.

— Regény. —

Irta: **Ember György.**

(Folytatás.)

Görnyedezve lappang a világ-épületet övező fák között. Megáll, mintha további teendőjéről gondolkodnék. Aztán gyors suhanással halad lejjebb-lejjebb a kertbe. Körültekint, mintha bizonyos pontot keresne szemével, s miután a holdat erősen megfigyelé, a sűrű bokrok között mintha maga tájékozása végett annak égi pályafutása irányát fűrkészne, a kert délkeleti zugának tart.

— Itt, szól az alak, egy nagy bükk melletti bokorba rejtőzve, megvonom magam s bevarom mit fog tenni az az istentelen nő — s a gyors érkezéstől egészen kimerülve bocsátkozott a bokor szurós ágai közé. Az esti szél, nagyobb haraggal csapkodta a nyugalmas fák ágait, gyorsan szökkent a füvek és bokrok közé, aztán vitte fájó dalát, vitte jobb táj, jobb emberek felé. Csak ez volt a külső világban működő munkálkodók képviselője, egyéb, minden hallgatott a kertben. Fülemlé éji dalát nem hallatta, a tücsök megszokott egyhangu csiripelése merengő helyzetbe hozták azt, ki talán valamelyik zugában a természet esőndes tevékenységét figyelemmel kísérte.

Csak a hűvös szél zugott.

A nagy bükkhöz, melyet már ismerünk is, sötét alak

Örömmel látjuk, hogy az új lap formája nagyobb, tartalma jobb és kiállítása szebb.

Mindenesetre tapintatosan jártak el, hogy onnét indították meg az új lapot, ahol az első lap kiadása abban maradt. Hisz ugy is értesültem, hogy a lap lelke Czeglédy és Verchovina urak voltak. Mire való volt ezt a dolgot már először nem tudatni? Mért volt ön oly szerény, hogy nem ön állott a lap élére?*)

Áldás legyen munkájokon! Segítsék győzelemre érdekeinket a társadalomban.

Isten önökkel!

Auer Kálmán.

K a p o s v á r, 1887. ápr. 25.

T. Szerkesztő Ur!

Midőn az új szaklapnak, a „Pinczérnek Közlönyének“ magatartásáról adott előszót és annak egész tartalmát átolvastam, azon gondolat támadt bennem, hogy oly ügyről írjak, melyet tizenhárom évi pályafutásom alatt különféle körülmények között a legnagyobb sajnálattal kellett tapasztalnom.

Keserű tapasztalatom az volt ugyanis, hogy üzletünk minden ágában akad egyén, ki pályatársaink sorsát megkeseríti, s nagyon megnehezíti önfeláldozó pályánk tövises útjait.

Nincs miért elhallgatnunk, hogy vannak társak, kik főnököknél behizelgés, bemondás és settenkedéssel igyekeznek a kegyet kinyerni. És még hagyján volna, ha az illető a való igazat mondaná, de költött dolgokkal pályatársai közt a legnagyobb zavart okozza.

Azon nem tisztességes fegyverekről, melyeket állá-

*) Míg szent ügyünk nem kívánta, nem volt céloim magamat előtérbe tolatni. Most már erre becsületem kényszerít. Szerk.

közelgett, lépteinek nesztét, mely a füves út miatt aligha észrevehető lehetett, el- és felkapá a szél; alakja semmiképen ki nem vehető, gondtalan biztonsággal halad előre s a fálelem és gyanu legkisebb árnyéka nélkül keblében, veti magát a bükk alatti löczára, s egy darabig mozdulatlan ül. Nemsokára előre indul egy kissé, s föld felé hajolva, előre nyújtja fejét, nyiltan bizonyítván, hogy valakire vár. Ezt többször ismétli, s megint vár. Türelmetlenül dobbant. Ah! a dobbanás szelidebb hangja női lábbelik okozatja. Már burkolja összebb felöltönyét, hogy ott hagyja rémitő magányát, midőn sebes léptek hangzának feléje.

A homályos alak szűkebb körrajza néhány lépésnyi távolban megáll a hallgatagon várakozó előtt.

— Szabad közelebb lépnem? — szól ez udvariasan.

— Minden bizonnyal, — válaszolt a nő ugyanazon esőndes hangon, melylyel megszólítottott.

— Szabad kezezközt megcsókolnom? kérdé ismét az előbbi, ki már a nő felhívása s a helyzet különösségéből ugyis megrovás nélkül merithette vakmerőségét.

— Minden bizonnyal, viszonzá a nő, a nélkül, hogy puha kezeit legkisebb ellenállásra használná fel.

— Kedves Julia, megbocsát, szól a fiatal ember, ha becses felszólításának, de különösen elragadó kelleme s bájának, elmét s szívet részegítő tökélyének, gyön/örű szemsugarai erejének, egy gyöngye férfiú ellent nem állhatván, parancsára megjelent s további rendelkezését alázatosan várja.

— Ah — szólta Julia kedves, de ördögi pajzánossággal, én az ily esinos férfiúknak kegyetlen zarnoka vagyok, csak meghódolásuk biztos jelét vegyem.

Tudassa Julia, mond a férfiú elragadtatva, e biztos jelt!

sának emelésére használ az ilyen, e helyen restellünk szólanı is.*)

Féjdalom, sok üzletben az ilyenek aztán dédelgetett kedvencei lesznek a félvezetett főnök uraknak, de nemezisök előbb-utóbb utoléri őket és a főnökök szemeiről lehull a hitegetés és félvezetés által támasztott hályog, s ekkor kiesik a kegyből is, az üzletből is, mit minden józan gondolkozású ember megjósolhat.

Ezt azoknak a keveseknek írjuk intő példaul, kik ilyesmit sem áttallanak tenni, mert e csunya kegyérrrel pályatársaik megvetését érdemlik ki, sőt igen könnyen az egyletekből való kizárást is. **Herzfinger Adolf.**

UJDONSÁGOK.

* **Előfizetőink névsorát** fogjuk közleni lapunk legközelebbi számában. Két okból tartjuk szükségesnek ezt. Először, hadd lássák kartársaink, kik lelkesülnek szent ügyünkért, kik akarják, hogy legyen közlönyük, mely tisztán és igazán egyedül és kizárólag a pinczerek érdekeit védelmezze? Másodszor pedig azért: hogy megnyugtassuk minden kartársunkat beküldött előfizetési díjaik felől. Tehát nyilvános nyugtázás végett tesszük ezt. És e névsort természetesen folytatni is fogjuk a szerént, a mint az előfizetéssel kartársaink jelentkeznek és azt beküldik. Kérjük azért kartársainkat, hogy saját ügyüket elesni ne hagyjuk és pártolás által a lap fenállását biztosítsuk. Saját magunk érdekében tenni nemcsak kell, de okosság is.

* **Nagyon sajnálnók**, ha pinczértársaink a „Pinczerek Közlöny“-ét egy gyékényen vásárolgatónak

*) Habár nagyon kivételesen, de ilyesmi is megtörténik. Erősen hisszük, hogy pályatársaink között nagyon ritka madár az ily egyén.
S z e r k.

— S miután ez öröknyomatu jel, folytatja — a nő szemteienül körülfontva derekát, elhangzik az ajkon — s itt közelebb hajolt, — szövetségre lépünk, minek következtében parancsainnak hódoló szolgájává teszem önt.

— Julia, esengett a férfiu, s térdeire boesátkozott, ha e boldogító jelre méltat, hódoló rabszolgáját láthatja bennem.

Julia viszonzás helyett könnyedén hajolt Andorhoz alá, s heves esőket nyomott ajkára.

Andor kéjes érzelmétől felhevülten s elkábultan kitérta kezét, hevesen szorítá magához Juliát, s esőközönnel borítá ennek gyönyörűen, pokolian szép arculatját.

— S most szól Julia, egészen megelégtülten s az öntetszelgés diadalától felvidámulva, — legelső parancsom, hogy szeressen ön.

— Én a sirig és feláldozólag.

Soha nem érzett szenvedély végtelen tengerében uszott szive. Egy kedvesen esábitó világ táruıt fel előtte. Ő e pillanatban kit sem látott, csak Juliát, mitsem hallott, csak ennek édes, kedves hangját. Julia ölébe vonta fejét s a nemes és mélyen és hiven érző áldozat minden tagjaiban édesen remegve hallgatá a nő szavát, mint a legkedvesebb mesék, románcczok vonzó hüvös-bájós dallamát.

A bükkel melletti bokor galyait a szelek erősebben ingatták. Midőn Julia eicerónéja társaságában haza érkezett, beteg férjét találta az ágyban, kinek egész teste reszketett az áthűléstől, haja szanaszét kuszálva omlott homlokára s ruhája, eszímája sárral fedve valának. Szörnyűkődő ijedelem s fájdalommal részvétellel csapı össze Julia fehér kezeeskéit s rohant kedves férjéhez, kinek forró homlokára egy jól czuppanó hideg

gondolnák a volt „M. Pinczerek Közlönyé“-vel. Ne-künk semmi egyéb összeköttetésünk nem volt vele, mint az, hogy a lap egyes rovatait hűségesen vezet-tük. Előfizetőiről, anyagi állásáról nem volt tudomásunk, csak egyszer azt vettük észre, hogy a lap szünetel és félrevonulva — hallgat a néma magány-ban. A „Pinczerek Közlönye“ más körülmények között indult meg, s biztosak lehetnek kartársaink, hogy semmi spekuláció sem vezetett arra, hogy az elejtett kardot felvegyük, ügyünk egész szeretete indított erre.

* **Tekintélyes** alapot és biztosítékot tettünk le előfizetőink megnyugtatására. Lapot megindítani nem akartunk úgy, hogy előfizetőink és barátainknak hoz-zánk beküldött pénze elkallódjék. Mi nem azért indítottuk meg e közlönnyt, hogy abból éljünk, hanem hogy szent ügyünket tiszta szivből szolgáljuk. Azért csak középértékű pártfogás esetén is meg fogják látni olvasóink, hogy mindig tartalmas közlönnyel szolgálunk.

* **Levelező-lapokat** mellékeltnk újból a „Pinczerek Közlönye“ 2-ik számához, hogy az előfizetés megküldése felől, vagy arról, hogy pályatársaink e lapot megtartják-e vagy sem, a szerkesztői és kiadóhivatalt ertesítsék. Azon tisztelt kartársainkat, kik bennünk megbizva és ügyszere tettől indítatva e lapot megtartják, ha mindjárt erről nem is tudósítanak, rendes előfizetőink sorába jegyezzük.

* **Az „Egy kaczer nő“** czimü hosszabb regényt tetemes áldozatok árán szerevén meg, láthatják t. olva-sóink, hogy e második számban már ismét egy tanulsá-gos és érdekesítő rajzot „A kaszirnő“ czim alatt köz-lünk, szintén jeles író (K. Nagy Benő ur) tollából. Ugy a regénynek, mint e rajznak érdekes folytatása meg-kívánják, hogy az előfizetők már az első számokra elő-

esőket nyomott. Azután utólag a ruhára nézvén, — félő se-jtelem között fordult férje felé, ki mint egy szobor mereven tekintett reá, s ha mint fiatal pinczérnek volt alkalmá mégis mélyebb bölesészeti tanulmányokba boesátkozni, vagy leg-atább a sziv indulatának változásait tanulmányozva észlelni: most midőn neje széket vont melléje s aggódo részvétellel s gyöngéd gondozást mutató utánlátással hajolt eája, legbővebb alkalmá nyilott pokokra kárhoztatni valamennyi böles ezikke-lyekre és pontokra írott érzelmi szabályait s nőkre vonatkozó meghatározásait.

A gyöngédebb osztály fölesküdtött lovagai igyeksenek a nők ravaszul, de remekül vezetett képmutatásait lélektani alapon megfejteni, felállítván a bennök jellemzetes, lengeteg szeszélyt. A festalkat finomsága, s a gyöngédebb ideg rendszer — így szól egyik — teszi a nőt minden új benyomás iránt fogékonyrá, az érzékenyebb sziv s részvékenyebb kedély en-ged a külbehatásoknak; innen a változó és különböző maga-tartása más körülmények között ugyanazon női személynek.

Ők az észtetika igaz képviselői, s mint minden szép iz-lés a természetet veszi fel példányképül, a változatosságban gazdag természetet, melynek pompázó tarkasága az élvágyat új meg új gyönyörű tüneményekkel fokozó jelenetei, nem látott ujdonságai s meglepő különössége, a társalgás még eddig soha nem tapasztalt finomsága — kedvességénél fogva, kém-lelő meglepetéssel szemlélik a hajlongót, azután kedves figyelem gerjed bennük azok iránt s birhatásuk vágya a gyöngé-lezveiken mindinkább megfogamzik.

(Folyt köv.)

fizessenek: a vállalatba fektetett áldozat némi kárpótlást csak úgy találhat ugyanis, ha azt +. kartársaink kellő anyagi támogatásukra méltatják. Együttal nagy örömlükre szolgál azon sok oldalról és helyről érkezett elismerés, melyet lapunk kiállításának csínosságá és tartalmassága feől tettek.

* **Minden főnök és kartársunk** ingyen használhatja lapunk ama hirdetési rovatát, melyet mintául ezenel bemutatunk. Mind társaink, mind a főnök urak mind addig használhatják hely- vagy személyzet keresésből, míg ezélt nem érnek. Megjegyezzük, hogy nevöket, ha nem akarják, nem szükséges kiírni, csak a szerkesztőség számára kell az. Mert mi aztán készséggel fogjuk tudatni az egyes megkeresöket az illelöknek becses nevét és egyéb nekünk megirandó körölményeit is. Ajánkozásokokat tehát kartársainkból és tudakozódásokat a főnök uraktól készségesen elvárunk.

* **A nagyváradi pinczér-egylet gyölése** folyó hó 22-én — pénteken — üzleti záróra után tartatott meg a „Fekete Sas“ szálloda éttermében. A közgyölésen nagy számmal, 95-en jelentek meg. Elnök **Julier Vilmos** megnyitja az ülést, örömmel üdvözli a jelenlevő tagokat, hogy oly tömegesen jelentek meg. Azután felolvastatott az évi jelentés az egylet életéről és vagyoni állapotáról, mely a közgyölés által helyeslöleg elfogadtatott. Továbbá előterjesztetett, hogy a választmány egy egyleti zászló létesítését szavazta meg, mit a közgyölés lelkes éljenzések között tudomásul vett. **Majd Stern Horman** vál. tag állott fel. Szépen átgondolt beszédeben indítványozza, hogy az elnök és pénztárnoknak az egylet érdekében tett fáradozásaikért és ügybnzóságukért jegyzökönyvi köszönet szavaztassék. A közgyölés közfelkiálltással hozzájárult a nemes indítványhoz. Azután **Czeglédy Gyula** szólott az egylet életére kiható dolgokra. Kérte a jelenvoltakat, hogy ragaszkodjanak továbbra is az egylethez es ne hagyják magukat fölrevetni oly egyénektől, kik netalán káros befolyással volnának arra nézve. — **Egyes** emberek szeszélye és boszuja miatt az egylet kárt és csorbát nem szenvedhet. Erösen meg van gyöződve, hogy a nagyváradi egylet tagjaiban meg van azon ügybuzgalom, melylyel célunkhoz hiven ragaszkodnak, és azon lesznek, hogy az egyletnek továbbra is jó hírét emeljék. Ezután **Kovács Béla** vál. tag eltávozta folytán helyébe **Hennszman János** választatott meg egyhangulag. Több tárgy nem lévén, elnök az ülést befejezettnak nyilváníja. Lapunk térszöke miatt az egylet vagyoni állásának kimutatását a jövö számban fogjuk közölni.

* **Ihász könyve.** Mint értesölük, **Ihász György**, a „Vendéglös lapok“ szerkesztöje egy emlékkönyvet szerkeszt, melyet nem sokára ki fog adni. Még nem látuk a könyvet, még nem hozhatunk felette bírálatot, annyit azonban előre megjósolhatunk, hogy **Ihász** könyve pinczértársaink körében nem fog pártolásra találni. Aki a pinczérekröl így nyilatkozik, amint **Ihász** tette, az részünkröl pártolásra semmi esetre sem számíthat. Ennyit az igazság érdekében.

* **Egy elhagyatott hagyatéka.** Jászberényben történt. Egy jóra való pinczér, ki egyedül állott e világon szölo és rokon nélkül, úgyban fekvö beteg lett. Az elhagyatott betegnek nem volt senkije, aki ápolgassa, egyedül egy nemesszívü kar-

társa virrasztott a beteg kórágyánál, halála percezig ápolgatva öt. E szép tettet a beteg az által öhajította megjutalmazni, hogy ápolójának hagyományozta összes ingóságait. A hagyatéka nem volt egyéb, mint néhány darab ékszer és ruhánemü. A magát meg nem nevezni akaró jószívü pinczér a hagyatékot a szegények felségelésére fordította.

* **Bihar-Füred.** (Szina de Vale) Biharmegye vadregényes fürdő helye jövö hónapban fog megnyilni és átadatni az üdülést- és gyógyulást keresö közönségnek. E klimatikus fürdőhely magas fenyvesektöl környezett csinos völgyben fekszik. Tulajdonosa **Pável Mihály**, gor. kath. püspök ez évadra **Solymosynak**, a népszínház volt komikusának adta ki bérbé. Bihar-Füred Belényestöl egy óra járásnyira fekszik. Mióta a nagyváradi-belényes vaskohi vasút Belényesig elkészült, a fürdőhely nincs elzárva a nagyvilágtól: most lehetővé tétetett, hogy messze vidékröl is elzarándokoljanak ide a gyógyulást keresök. Miután a vasut nem egészen Bihar-Füredig, hanem Belényesig vezet, az ottani „Orient“ szálloda derék bérlöje egy társas kocsit boesátott a közönség rendelkezésére, mely a vasuti állomásnál kiszállt vendégeket a gyógyhelyig lesz viendő.

* **A borszéki víz** az idén egész más alakú palackokba van töltve, söt a védjegye is megváltozott. E körölmény annyiban fontos kartársainkra nézve, hogy e változás által a »borszéki« víznek hódoló pedáns vendégeknek lesz mit magyarázgatniok, míg az illetö elhiszi, hogy a víz nem hamisított, hanem csupán köpenyeget eserélt.

* **Beszüntetett korcsma.** A „Fekete Sas“ szálloda épületében rég idök óta egy korcsma állott az alsóbb osztály rendelkezésére. A város most e rondává vált helyiséget átakarja alakíttatni. Az ösi korcsma tehát megszünik s helyette a posta és távirtdahivatal fog a közönség kényelmére szolgálni.

* **Leforrázott éthordó.** Eszék egyik vendéglöjében, mint értesölünk, nem mindennapi eset adta elő magát. Egy éthordó **L. K.** a konyhába ment, hogy a vendég által megrendelt ételt előhozza. A szakácsnö nem a kellö adagot szolgáltatván ki a pinczérnek, nem akarta azt továbbítani. Persze szörtöre, mert a szakácsnö e miatti dühében az éthordó arezát teljesen leforrázta. A gazda a forrázó hósnöt ezért rögtön leboesátotta. Nagyon helyesen. Az éthordó midön az ételt nem akarja a vendégnek elvinni, nem saját, hanem az üzlet érdekében tesz minden felszólalást.

* **Leapadt millió örökség.** Ezelött 2 évvel nagy port vert föl a kartársak előtt ama hír, hogy **Lehoczký Ede** pinczér, elhunyt nagybátyja után egy millió forintot örökölt. A hír eljárt szájról-szájra. Lehoczký tekintélye egy millióig emelkedett. Így folyt le két esztendő. Mindenki örült a kartárs szerencsésének, csak **Lehoczký** arca nem árulta el a nagy örömet. Az ö komolysága okadatolt volt, mert később kisélt, hogy a boldogult nagybácsinak életében csakugyan volt szándékában utódja részére legalább is egy milliót hagyni, csak hogy tudja az isten, a sors nem akarta, hogy a nagybácsi Lehoczkýval jószágát éreztesse, nem lévén millió, melyet reá hagyhatott volna. De hogy a veszett fejszének a nyele meg volt, az tény, mert Lehoczký öröksége összesen 6 frt 55 krt tett ki osztrák értékben.

* **Özvegy menyasszony.** Gyakran szokott megtörténni az a famözus eset, hogy egy völegény az esküvö előtt pár nappal annyira gondolkodóba esik, hogy nem gondol többé menyasszonyával, odahagyja örökre. Ez mind semmi ahhoz képest, ami Nagyváradon élénk közbeszéd tárgyat képez. **B. A.** volt deszkási fogadó Anna nevü leányát a napokban eljegyezte egy csinos ábrázatu, gondörhajü boltos-segöd. A leány szöleinek öröme határtalan volt, mert megjegyezzük még, hogy az éppen nem rút leánynak ez volt a harmadik völegénye. Az első a menyekzö előtti napon föbe lötte magát, a második az eljegyzés után néhány nappal elpárolgott. Tehát a harmadiknak igen örülhettek a gyermekük boldogságáért epedö szölok. Most az egyszer csinyján bántak az igazival, a harmadikkal. Etették, itatták, dédelgették. A leendő após a kelletténél több meghívót küldött szét. Az esküvö napja folyó

hó 24-ikére, Szt.-György-napra volt kitézve. A nyomtatott meghívóra még az is oda volt biggyesztve, dőlt betűkkel, hogy táncz esteli 8 órakor lesz. Mikor már a várt nap elérkezett, a vőlegény megbízást kapott a leendő apóstól, hogy az esküvőhöz szükséges bérkocsikat rendelje meg. A vőlegény a megbízást teljesítendő, elment, csak egy bérkocsist fogadott fel, az is nem az esküvőre, hanem vele a vasúthoz hajtott. Azalatt a násznép várt, az örömapa kezdett aggódni, a leányát pedig a szédülés fogta el. A nap már rég lenyugodott, a vőlegény nem jött. — A menyasszony még ma is fehérbe van öltözve, várja vőlegényét. Hiába, ismét a végzet titkos keze játszott közbe: a harmadik is elment visszajohetetlenül.

* **A legöregebb pinczér.** Ki ne ismerné azt az ősz galambot, ki hazánk pinczéreinek nesztora és utóbbi időben a kartársak adakozásából él. E kiérdemült pinczér P a u l a F e r e n c z, ki másképen »Schnellauffer« néven ismeretes. Agg-, 84 éves kora dacára a legjobb erőben van. Az ország minden nevezetes városában megfordult a tisztos ősz és egyik helyről a másikra gyalog teszi meg a nagy utat P a u l a F e r e n c z életében sok vendéget szolgált ki. Mint beszélik egy vendéglőben 14 főnök alatt szolgálta ki az éhes vendégeket. A főnökök változtak, elmentek, vagy meghaltak és ő még mindig azon helyen volt alkalmazva az egymást követő vendéglősök jóvoltából. A napokban Nagyváradon volt, hol a pinczérek, kik unokái és dédunokái lehetnének, a legnagyobb szívességgel fogadták és látták el a szükségességekkel. Ha valahol kartársainknál a legöregebb pinczér megfordul, ne vonják meg tőle a fillérnyi segítyt!

* **Szeget szeggel.** A haszonszenvi orvosok gyógyításmódjához hasonló dolgot akarunk elmondani. Ezuttal egy csapos legény gyakorolta a felülmulhatatlan homoopathiát. Egy kis hordó rizlingit kellett a gambrinusfinak a pinczéből felgöregtetni. E foglalkozása közben mindkét lábán elcsuszott úgy, hogy a hordó nehéz súlyánál fogva elütötte. A csapos ezért bosszúból a hordóhoz fordult és addig dütötte azt, míg maga is eldőlt. A gazda előtt feltűnő volt a legény hosszas kése delme. Utána nézett. Nagy volt meglepetése, midőn látta, hogy a csapos a pincze lépcsőzetének atján a hordó mellett fekszik szörnyen káromkodva. A gazda kérdésére nyugodt hangon mondta el, hogy a hordó nekiment becses személyének, hát ő is a hordónak. A gazda megvizsgálta a legényt és a hordót. Azt tapasztalta, hogy a hordónak nagyobb baja esett, mint a legénynek. kinek a kőzhorzsoláson kívül csak annyi baja történt, hogy a lábára nem tudott állani.

* **A »rózsa-bokor«** városunk egyik kies mulatóhelyisége jövő hó 2-án fog megnyitni. Aldozatképes bérlője semmitől sem riad vissza, hogy vendégeit minden tekintetben pontosan kielégítse.

* **Kávéházrenoválás.** V e r e s József ur, a nagyváradi »C s a r n o k« című kávéház bérlője, helyiségét egészen átalakította, úgy hogy az berendezés tekintetében a fővárosi kávéházakkal is kiállja a versenyt.

* **Esküvő.** B r á n Gusztáv hivatalnok Verseczről, a napokban vezetői oltár elé K a l o e s a Juliska kisasszonyt, néh. K a l o e s a István Alföld volt vendéglősének kedves és művelt leányát. Ózinte boldogságot kívánunk a kötetlen frigyehez!

* **Egy balek bosszúja.** Aki ismeri az éjjeli kávéházak manipulációit, tudja, hogy a legfőbb kereseti fogást a »balek-fogás« képezi. A balekok és gimplik sohasem vesznek ki. Az ilyen kávéházakban szerződött pinczérleányok főkötelessége az, hogy minél nagyobb költségekre bírják a gavallérokodó vendégeket. Az ilyen százalékot húzó pinczérnök társaságában folyik is az ital s a »berugatott« medium arra ébred, hogy hal-mazával áll körül a üresen odaállított palaczk. Budapest egyik kávéházában így szivattyuzott meg napról-napra egy Gizella nevű pinczérnök valami vidékről ide rándult Szeladont, a ki a csinos pinczérleány szerelme után való epekedésében tönkre költötte magát. A leány napról-napra halogatta, esalogatta az alkalmas médiumot, ostromai ellen azonban a válságos pillanatokban egy beavatott Strohmann szerepeltetett, mint vőlegényét. A balekben, mikor már kétséget kizárólag meggyőző-

dött, hogy a lány csak bolondot fogott benne, fölgerjedt a düh és harag s bosszura határozta el magát. Az éjjel megleste a leányt, míg hajnaltájt a kávéházból hazafelé indult s nyomon követte őt. A Teréz-templom melletti lakása elé érve, hirtelen elébe ugrott s némi dulakodás után egy éles késsel a lány lecsüngő hajából levágott egy egész fonatot. »Emléket viszek a pénzemért« vágta oda a hűledező lánynak s gyors léptekkel hagyta a kapufélfánál a megéktelenített balekfogót. „P. H.“

Nyilatkozat.

Alulírottak, mint a megszünt „Magyar Pinczének Lapja“ volt munkatársai a t. kartársak kételyeinek eloszlatására ezennel kijelentjük, miszerint nevezett lap kiadásával járó finanziaális ügyekben csak annyiban volt részünk, hogy a lap fennállásának költségeihez magunk is hozzájárultunk. Igaz ugyan, hogy a lap szellemi részét vezettük, de ez a lapkiadásával nincs semmi összefüggésben, arról egyedül a volt kiadó. Muzsalyi Béni felelhet. Ezt kötelességünknek tartottuk nyilvánlatkoztatni, mert nem szeretnők, ha egy is akadna kartársaink közül, ki azzal valódon bennünket, hogy vele egyéb tekintetben is összeköttetésünk volt.

Kelt Nagyváradon, 1887. ápril 30-án.

Czeglédy Gyula.

Verchovina Lajos.

C S A R N O K.

A k a s s z i r n ő.

— Életkép. —

Irta : Kárpáti.

Ott ül a kávéház trónusán ünnepi pucezban Arczát, mint sikemzőt télen a hó, ellepi a Blaha Luiza por. Szemöldeit korom feketére festette a divatművészet találmánya. Homlokát kezéjére nyírt fru-fru árnyalja, Körüle a pacsuli bódító szaga terjeng, legyűrve a szivar füstjét és a gáz vagy petroleum illatát, mintegy jelezve általa; itt én vagyok a királynő, hódoljatok.

És valóban a kávéháznak királynője: a kasszirnök.

Körüle hódolva tönjéne az alattvalók tarka-barka tömege a trónusán ülő szépségnek, bókokat mondvá, egy-egy érzékeny kézszoritásért esengve, melyek a mily könnyedén és olesón osztogattnak, épen oly drágák szoktak lenni sok esetben.

Mióta a modern haladás divatja kasszirnököt ültetett a kávéház trónusára, a kávéházak látogatottabbak, mert az arany ifjúságot nemesak a vértüzesítő mokka illata, nemesak a tekeasztal varázsa, hanem azok a csillag-szempárok delejes sugárai is esalogatják és lekötik, melyek a kasszirnök mindenkit megfigyelő előzékenységből és kiszámított gondoskodásából szertesztét röppennek a kávéház vendégeire.

Egy szép kasszirnök a kávéra nézve aranybánya szokott lenni.

Manapság már a jó bornak is ezégerre van szüksége. Ez is a haladás költészetéhez tartozik.

Hasztalanul rendezne már ma be valaki kávéházat Priorsorszky-féle műizléssel és eleganciával, hiába töltögetné chinai esészekbe a legillatosabb močka kivonatot, vagy Azsia legnemesebb thea-vegyítékeinek forrázatát, ha nem hódolna a kor divatos izlésének és kívánalmának és megfeledeknék a kávéház trónusát elfoglalni egy királynő által. Ezzel ellentétben a legfanyarabb cikória és Frankkávélve is fogyasztókra talál, ha

élelmes kávé meg nem feledkezik a fő butordarabnak ékítményéről, a kasszirnőről.

És mi ennek az oka? mert az asszony vonzza megáhozza a férfiakat, mint a folyókat a tenger.

Nemcsak az élni sietve vágyó aranyos ifjuság, de a komoly, sőt már az öregszámba menő férfiak is benépesítik az olyan kávéházat, a hol egy szép kasszirnő üti fel sátrát, mert a kávéház nyílt terem, hová belépti-díj nélkül szabad a bemenet mindenkinek, a hol pénz nélkül is lehet élvezni fülledt levegőt, művészileg kioszolt szépséget s ráadásul még — a kinék épen kedve tartja — a világ eseményei felől is ingyen értesülhet s belékapaszkozhatik a változatos politika kerekének küllőjébe, legalább gondolatban.

A kávéházi üzlet tarka-barka változatosságainak tehát főkélléke a czég és e czég a kasszirnő.

Egy életrevaló számító üzletembernek első gondot ad e czéget beszerezni, nem tekintve az árra, csak az áru legyen a kívánalomnak megfelelő, innen van aztán az, hogy egy szép leány már magában véve oly kapitális, hogy tizezer forintnak hatos kamatját minden dolog nélkül, csupán a semmittevés útján képes beszerezni, nem számítva a mellékkezeidenciákat, melyek annál busásabban folynak be, minél inkább kiveti a hálót, hogy annak reczébe bebonyolítsa a kegyeért, mosolyaért, kézszerítéséért, vagy épen szerelmeért versenyzőket.

Három évtizeddel ezelőtt még visszasan tűnt fel előttem, midőn Páris legnépesebb boulevardjának kávéházában a becsületrend szalgájával ékesített férfiakat is láttam a kávéház Hebejének szépelegni és a romlott francia izlés és divat hátrányára jegyezte fel morális érzékem a visszatetsző szabadalom gyakorlását, sőt számalommal néztem, midőn az arany keretbe foglalt szemüveges Matuzsálem éldegetve simogatta a kasszirnő puha kezeeskéjét, eszembe jutván a mindenhol elterjedt frivol képek jelentősége: wenn der alte könnöte! Ma azonban már utólértük a divat villany szárnyain a világvárost e tekintetben is, mert már nem is számbavehető kávéház, ahol kasszirnő nem uralja a helyzetet. Szja! Ha azt akarja az üzletember, hogy üzlete sikerüljön, a közönség igényeihez kell alkalmazkodnia és a tekintetben a mi üzletembereink nem mulik.

A főváros egyik előkelő és kiváló komforttal felszerelt kávéházában összezsufolt heringként nyüzsgött az emberi kasszirnő trónusa körül. E nyüzsgésnek oka és okozója a szép kasszirnő volt, akit a kávéház tulajdonos mint szivaesban a drága gyöngyöt fedezett fel és ültetett be a fényes trónusba.

Budapesten nem is volt ifju, divatúracs, klubb-tag, a ki ne óhajtott volna közelébe jutni a szép leánynak, ki pontban 1 órakor szokta elfoglalni trónját, hogy az éjféli záróra elértéig hallgassa a bókokat, hízlegéseket, miközben rózsás ujjai közt tartott elefántcsontvégű írójával jegyezte be naplójába azokat az egyforma és unalmas számjegyeket, a melyek a fogyasztás ellenőrzésül szolgálnak. A tolongás és ostrom annál nagyobb és keményebb lett, mert a gyönyörű leány márvány homlokán ott ült, mint valami cherub, az a méltóságos komolyság, mely mintegy azt jellette: távozzatok tőlem nyomorultak, tiszteljétek a női erényt.

A főváros férfi-köreiben a szép kasszirnő volt napok óta a beszéd tárgya.

Kipróbált és tanult udvarlók, dandyk, fertálmagnások, valóságos kékvérűek, színházban, klubban, kasszinóban, mindeütt csak azt tárgyalták, hogy a csodaszépségű kasszirnő valóban márványból van-e, hogy a bókokra érzéketlen és hideg marad, vagy csak kiszámítás tőle, hogy annál magasabb árát követelhesse kegyének.

A muzeum mögötti vivó-körben is éppen e kérdést veték fel és vitatták a gyakorlati órára megjelent ifjak és az athletikai klubb nagy eredményű tagjai egyetértőleg megállapodtak a határozatban, hogy a szép kasszirnő szívéhez is megtekinthető a kulcs, csak a nyitjának a mikéntjét kell eltalálni, s mint a gyakorlat férfiai a probléma megoldásán törték eszüket, midőn a mellék öltöző-terembe belépünk.

Sok tekintetben sajnálatra méltó helyzete van egy szép leánynak, mert az az előny, a mi szépségében rejlik, rendszeren ellensúlyozva van az avval járó kellemtelenségek által.

Hizeleghet ugyan egy leány hiuságának az ő bájja és szépsége, de feltűnő szépségű leánynak, főleg, ha nem hiu, sok kellemtelenséggel kell megküzdenie, különösen a fővárosban, mert ha lábát az utcára kiteszi, a semmittevő járdataposók, a faczérkódó dandyk a szoknya után leselkedő kéjenczek, minden kigondolható és nemtelen üldözésének van kitéve, úgy, hogy egy tisztességes hölgy, különösen, ha magánosan megy végig a fényes kirakatu utcákon, nem ritkán menekülni kénytelen az alkalmatlan és szemtelen üdözők elől és srrva kénytelen panaszra fakadni a szépségét és bájait követő kellemtelenség ellen, mert — fájdalom, — korunkban mindennek van árnyéka.

A foglalkozás nélküli, ingyenélő uracsok csupa unalom üzéből, szórakozásból és változatosság kedvéért mivel is töltöhetnék idejüket, hogy ha nem a kalandhajászattal, s mivel dicsekedhetnének a pezsgőpoharak közt egymásnak, ha nem annak sikerével?

A téllenség és társadalom híveinek kiváló példányai, a tisztességes nők ezen rémei, a vivóteremben nagyon tanulságos eszmecserét folytatnak a női erény elleni hadjárat terén, midőn oda beléptünk, melyet nem lesz érdektelen, ismeret-szerzés tekintetéből, kihallgatni.

— Hát azt hiszitek, hogy a kis grisette megközelíthetetlen? Fi done! A párisi nő már csak kitanultabb, mint egy falusi liba, mégis azért biztosan megnyerhető, ha kinyitja az ember az erszényt, — jegyez meg egy kiélt arcu, kopasz uracs.

— Győzedelmed sikere felől nem kételkedünk, pajtás meghazudolná azt általános ismert prakszisod.

— No, meg a telekönyv C. lapja, veté oda czélzatosan a smutzig néven ismet báró.

— Csakhogy nem minden nő egyforma s a magyar és francia nő közt, én mégis találok különbséget, — jegyez meg egy halvány arcu ifju.

— A nő mind egyforma és ingatag: Megmondta azt már I. Ferencz.

— Ugy van! tolditá Friczi báró — az asszony hullám, mondja Shakespeare, a ki éppen olyan nagy költő volt, mint a másik nagy király s mindenik ismerte a nőnemet.

— Osztom nézeteket. Nincs szűz, a ki ne azért született volna, hogy utóbb eladja magát és egy rózsza sines, melynek jövője ne lenne pocsolya, tóditá a nem éppen erényhős hírből álló Kárky lovag.

— A nő minél szebb, annál inkább szörnyeteg, és ha erényére rátartó, annak a társza szokott lenni Charibdisse, — szövé tovább a társalgást a bankárfiu.

— De ti nagyon sokra becsülitek egy kasszirnő erényét, hogy ily tudományos diszsertációt tartatok fölötte. — vágott közbe a füzértánc ismert rendezője, a fővárosi bálók hóse.

— A szép kasszirnő bruder, megérdemli, hogy meghányjuk-vessük, miképen lenne meghódítható, mert az már csak mégis türheterlen, hogy levelemet felbontatlanul küldte vissza.

— Tőlem pedig egy gyémánt rózsát nem fogadott el.

— Adtad volna neki négysem közt.

— De nem lehet közelébe jutni, úgy őrizik, mint valami arany gyapjút.

— Hát te, Stefi, nem tódítod a szót, pedig te már haza is kísérted?

— Ne bántsd Stefi, mert párbajra hív ki, ha gyönggére találsz.

— Ki vele! hadd tudjuk a gyönggét.

— Nem valami hízlgő biz' az, mert csak annyi, hogy midőn a szép kasszirnőt a napokba haza kísérni akarta és az el nem fogadta, Stefi barátunk, mint aféle kipróbált hős, nem akart megretírálni és a kasszirnő konstablert kiáltott. Ha, ha, ha!

— És talán bekísérte a konstabler.

— Azt ugyan nem tette. hanem a leányt vette pártfogásába, míg lovagja megérkezett.

— Igazánérdekes, és ezzel nem dicsekedett a mi seladonunk.

— De ime itt jön a lovag, ő bővebb felvilágosítást adhat.

A klubb orvosa lépett be e perczben, kit általános ámulat fogadott s minden arcra mintegy reá volt festve a kérdőjel kíváncsisága, egyedül csak Stefi báró szeméi szórtak villámokat az érkező felé.

(Vége köv.)

Üzleti változások.

L u s z t i g Pál ismert egyéniség kibérelte a »Vöröskereszt-szállodát« Petroszényben.
 S t o r k Gábor főpincézér Budapestről átvette az »Európa« szállodát hason minőségben Nyiregyházán.
 P a p Emil főpincézér Nyiregyházáról átvette a »Sóstó-fürdőt« mint főpincézér.
 B u b e r l i Ferencz Szegedről átrándult Nagyváradra.
 L é d e r e r József egyik régi pályatársunk Szolnokról Nagyváradra érkezett.
 H e r c z f e l d J. kartársunk Aradról Nváradra rándult.
 S z i v ó s Zsiga Szombathelyről, Kanizsán vasuti restaurácziónt nyert állomást.
 K a c z Vilmos Debreczenből, Nyiregyházára rándult.
 P á s z t o r i N. főpincézér. Szombathelyről Komáromban nyert állást.
 Ifj. P l e s m i d Ferencz Szarvasról, Nagyváradon éthordói állást nyert a Harsányi-vendéglőben.
 N o v á k Ferencz szombathelyről, Pécsent nyert állást a »Mátyás Király« szállodában.
 R u b e n f e l d S. főpincézéri állást nyert B.-Ujfaluban.
 N a g y Lajos főpincézér Pestről átvette Aradon a »Fehér Kereszt« szállodát hason minőségben.
 S p i t z e r Sándor Csabáról átvette mint főpincézér a színház-sőresarnokot Aradon.
 H a m z a Ferencz főpincézér Szegedről átvette Orosházán Csonka vendéglőjét mint főpincézér.
 E b e n s p a n g e r Károly főpincézér Szegedről, átvette Makón a Korona-vendéglőt főpincézéri minőségben.
 N é m e t h y L. Szegedről a Püspök-fürdőben nyert állást.
 S z i l v i e z k y Árpád H.-M.-Vásárhelyről átvette mint főpincézér a Nemzeti Szállodát Aradon.
 B a y e r Jean Tokajról átvette a vasuti szállodát, mint főpincézér Beregszászon.
 T u r e s á n y i Felix, Debreczenből Nagyváradra rándult.

S p o n z e f Ferencz főpincézéri állást nyert Szellenhoffer szállodájában Csongrádon.
 P u t e r e r Mihály főpincézéri állást nyert a »Nap«-hoz címzett szállodában Gyulafehérváron (Erdély).
 V e r s e g i N. Békésről Nagyváradra rándult.
 S ó s Jenő Csabáról, szobapincézéri állást nyert a nyári évadra Tusnádon, (Erdélyben.)
 S c h n e i d e r Antal Nagyváradról Brassóban nyert állást mint éthordó a N. I. című szállodában.
 K o v á c s József Kolozsvárról főpincézéri állást nyert a konyári Sóstón.
 G r ó s z Ignác Nagyváradról újolag elnyerte a főpincézéri állást Tusnádon (Erdélyben.)
 B a l o g József, átvette a Szöllösi kert nyári kellemes helyiségét Szombathelyen és azt jövő hó 5-én ünnepélyesen megnyitja. (Sok szerencsét a vállalathoz.)
 B o n e z u r Lajos főpincézéri állást nyert Karán-Sebesen.
 B a y e r Jenő főpincézéri állást nyert Nagy-Szalontán.

Szerkesztői üzenetek.

Sp... F e r e n c z u r, Szeged. Megbizott és megbízható jelesemberünk »Levelező lapon« mindenről értesítette Önt. Mi bennünk — meglátják Önök! — csatlakozni sohasem fognak.
 T ö b b e k n e k. Jó lesz M. urtól magától, ki most Debreczenbe tette át lakását a Nagyerdőbe, vagy társ a »Magyar Király« kávéházba — megkérdezni, hogy mire fordította a fölött előfizetési díjakat nem hogy azokból csak egy fillért is láttam volna, sőt inkább engem is tetemes összegig felültetett.
 S t. A. ur, K a p o s v á r o t t. Közleményét és érdeklődését köszönjük. Nincs az a zsák tiszta buza, mely közt egyikét konkoly ne akadna. Mi azon meggyőződésben vagyunk, hogy ezt azon nagyon kevesekkel szemben, kik még is ily szegyenkenyeret esznek, közlenünk kellett. Kérjük Önt, terjeszse egyedüli lapunkat barátai és ismerősei közt.

H I R D E T É S E K.

 Jó alkalom!

20 kamattal az árán alól mindennemű

Rumburgi,

Creas- és czérna-vásznak,

ugy Siffonok, Kanavász és mindennemű asztal-neműek,

Ruha-szövetek,

fekete ternók és fekete selyem-szövetek, árai aránylagosan még olcsóbban szállítatik le.

S Z Ö N Y E G E K,

bámulatos olcsó árak mellett.

A t. vevő közönségnek ritka jó alkalom nyújtatik szolid jó árakat, tetemes leszállított áron bevásárolhatni.

HELD H. FIA cégénél,
Nagyváradon, Szt.-László-tér, Sughó-ház.

ROSENBAUM V. VILMOS

Nagyvárad, sas-utca.

Ajánlja a t. helybeli és vidéki közönségnek

papirkereskedését,

nemkülönb 4 géppel és folytonosan a legújabb betűkkel szaporított

könyvnyomdáját,

mely összekötve a legújabb fűző, vágó, aranyozó s lemez vágó gépekkel ellátott

könyvkötészetét.

Minden e szakba vágó munkákat gyorsan, pontosan, izlésteljesen és olcsó áron szállítok.

Becsés rendeléseit kérve maradok

teljes tisztelettel

ROSENBAUM V. VILMOS.

!! Nagyobbított új üzlet !!

DEUTSCH és BREIER kézmű- és divat-árak raktára

Nagyvárad, Zödfa-utoza.

Nagyérdemű közönség!

Azon kiváló bizalom, amelyet a n. é. közönség s t. vevőinkben rövid fennállásunk daczára oly megkülönböztetőleg ébresztenünk sikerült, arra buzdított bennünket, hogy

első rangú bel- és külföldi gyárosokkal

összeköttetést eszközölvén, azon helyzetbe ussunk, hogy

kitűnő minőségű cikkeket gyári árak mellett

bocsáthassunk áruba. Dús készletünkől alantabb sorolunk néhány cikket, a melyre a n. é. közönség b. figyelmét felhívjuk, kérvén további szives pártfogását.

Gyári árjegyzék a tavaszi idényre.

Egy női ruha minden színben 2.50	Egy kitűnő sephirtiszta vászon ruha 2.-	Egy vég hegyi vászon 30 rőf 4.60	Egy vég 30 rőf chinvadtkanavász 5.80	Paplan két személyre jó vattával 2.-	Egy férfi ing fehér vagy tarka 1.-
Egy női ruha dupla széles minden színben 3.-	Egy oszmánzi kreton ruha minden színben 2.20	Egy vég gyermekvászon 4.60	Egy vég sephir divatos mintázattal 5.80	Egy takaródzó pokrócz 1.10	Egy férfi ing mosatlan fehér vagy tarka -.75
Egy elegáns Bege ruha 3.50	Egy cozmanoz toil ruha jó mosó 2.40	Egy vég ozérna vászon 30 rőf 4.60	Hat szem. vászon teriték tarka vagy fehér 2.20	Egy ablakra jutta függőny 2.10	Egy jó vászon; lábravaló -.60
Egy elegáns fule-ruha minden színben 4.-	Egy cosmanos toil ruha bourdours 2.50	Egy vég Chiffon 30 rőf 4.60	12 személyre tarka vagy fehér 4.40	Egy szalmazsák -.75	Egy női vászon ing -.70
Egy kitűnő fekete terno ruha tiszta gyapjú 4.-	Egy valódi házi vászon ruha 1.80	Egy vég hegyi kreasz 5.50	Egy dzs. türolköző fehér v. fehlrtetlen 2.50	Egy rőf szőnyeg -.15	Három elegáns nyakkendő tüvel felszerelve -.70

Vidéki megrendeléseket pontosan eszközlünk.

H I R D E T É S E K E T

legolcsóbban felvállal

a K I A D Ó H I V A T A L.

Nagyvárad, nyomtatott kiadó Rosenbaum V. Vilmos könyvnyomdájában.